

[Anders Mølgaard]

Ved fremsættelsen af dette lovforslag ser Venstre frem til, at 20-års-krigen om styrelsesloven nu endelig er slut. I takt med kravet om øget decentralisering og selvbestemmelse på vore universiteter og højere læreanstalter er også kravet om moderne ledelsesprincipper taget til. Forudsætningen for at uddelegere beslutninger er jo, at man har nogle at delegerede disse beslutninger ud til.

Princippet i det foreliggende lovforslag følger hele ideen om uddelegering og ramkestyring. I det hidtidige system var det svært at se, hvem der var de egentlig ansvarlige. I det nye system får det hidtil mindst bæredygtige led, nemlig studienævnene, øget kompetence. Det betyder, at studenterne får stor indflydelse på det, der er rammen om deres hverdag, nemlig studieplanerne.

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at den nye bestemmelse i § 8, stk. 3, om studieledernes stemme som udslagsgivende i tilfælde af stemmelighed ikke er tænkt som udhuling af studenternes indflydelse. Hvis vi kan finde en anden løsningsmodel for den slags situationer, er vi meget åbne over for dette.

De mere overordnede beslutninger træffes jo i fakultetsrådet og i sidste ende i konsistorium, der er blevet et mere smidigt instrument med 15 medlemmer og en rektor, som handler på konsistoriets vegne, men som kan afsættes, hvis situationen bliver helt umulig. Efter debatten at dømme synes mange at få dette forslag galt i halsen. Der er ikke tale om centralisering, fordi der bliver en synlig ledelse, snarere tværtimod. Nu er der nogle, som kan drages til ansvar, alle kan ikke gemme sig bag hinanden, for når ansvar kollektiviseres, bliver det herreløst.

TAP'ernes indflydelse er reduceret, men det betyder ikke, at de ikke får indflydelse på deres egne forhold i hverdagen, idet samarbejdsudvalgene samtidig vil blive styrket. Studenternes indflydelse er blevet øget, fordi studienævnene, hvor de har 50 pct. indflydelse, nu også vil blive i stand til at godkende undervisningsplaner, som stiller krav om særlig undervisning. Det betyder, at man fremover kan hente lærerkræfter udefra, hvis man mener, at de muligheder, der til daglig er til rådighed for institutterne, ikke lige passer til den studieordning, man ønsker.

Forslaget er en udmærket ramme for universiteterne og de højere læreanstalters virke, og Venstre er overbevist om, at det vil vise sig, at vi nu har fået nogle spilleregler, der sikrer mulighederne for en mere langsigtet planlægning af de forskellige institutioners profil.

Venstre vil gerne medvirke til en hurtig og konstruktiv udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Det er måske lidt tidligt, for flertallet kan jo besinde sig, men jeg vil nu starte med at tage forskud på sorgen og sige et par mindeord over styrelsesloven.

Sagen er, at det er en af de flotteste love, der nogen sinde er vedtaget i dette Ting. Den medførte, at alle, der havde deres gang på universiteterne, både lærere, TAP'er og studerende, fik indflydelse på deres hverdag. Det havde en kraftig og positiv virkning på den samlede forskning; f.eks. betød de studerendes og TAP'ernes medindflydelse, at der blev lagt samfundsperspektiv ind i teknologien. Jeg deltog i sidste uge i den tredje europæiske teknologivurderingskonference her i København, og det er meget synligt, at Danmark er blevet et foregangsland på dette punkt, bl.a. på grund af styrelsesloven. Det er vemodigt at tænke på, at det, udlændet beundrer så meget i Danmark, er ved at være passé.

Men det er ikke kun i denne henseende, at styrelsesloven var en meget stærk lov. Hvis vi undersøger helt traditionelt, hvad der skete med forskningen i denne periode, f.eks. ved hjælp af situationsindekser, viser det sig, at 1970'erne var en blomstringsperiode, hvor der skete en kraftig udvikling. Det er klart, at dengang loven kom frem, blev den mødt med megen mistro fra mørkemændene her i samfundet. Myterne trivedes, vi hørte alle mulige påstande om, at nu skulle vasketoner til at ansætte professorer osv., og disse påstande fortsatte uanset lovens uomtvistelige succes. Det kan så være, hvad det være vil, men det var måske lidt værre, at det demokratiske flertal, der stod vagt om styrelsesloven, ikke hæftede sig ved, at der også var fejl i den. Den var i sit grundlag en sund lov, men ikke unaturligt indeholdt den nogle skavanker.

Jeg kan ikke nå inden for de 5 minutter at gennemgå de skavanker, der er i det foreliggende lovforslag, og samtidig gennemgå SF's